

תפילת חנה השלם

בבקר וישתחוו לפני יי וישבו ויבאו אל ביתם הרמתה וידע אלקנה את חנה אשתו ויופרה יי. ויהי לתקפות הימים ותהר חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי מני שאלתיו. ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליי את זבח הימים ואת נדרו. וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד וגמל הנער וחבאתיו ונראה את פני יי וישב שם עד עולם. ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי עד וגמלך אתו אך יקם יי את דברו ותשב האשה ותניק את בנה עד וגמלה אתו. ותעלהו עמה כאשר וגמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמח וגמל יין ותבאחו בית יי שלו והנער נער. וישחמו את הפר ויביאו את הנער אל עלי. ותאמר כי אדני חי נפשו אדני אני האשה הנצבת עמכה בזה להתפלל אל יי. אל הנער הזה התפללתי ויתן יי לי את שאלתי אשר שאלתי מעמו. וגם אנכי השאלתהו ליי כל הימים אשר היה הוא שאול ליי וישתחוו שם ליי. ותתפלל חנה ותאמר עלן לבי בני רמה קרני בני רחב פי על אויבי כי שמחתי בישועתך. אין קדוש בני כי אין בלתך ואין צור באלהינו. אל תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיכם כי אל דעות יי ולא [ולו] נתקנו עללות. קשת גברים חתים וגבשלים אזורי חיל. שבעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה. יי ממית ומחיה מוריד שאול ויעל. יי מוריש ומעשיר משפיל אף מרום. מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון לחושב עם נדיבים וכסא כבוד יגחלם כי ליי מצקי ארץ וישת עליהם תבל. רגלי חסידו [חסידיו] ישמר ורשעים בחשך ידמו כי לא כבדו וגבר איש. יי יחתו מריבו עלו [מריבו עליו] בשמים ירעם יי ידיו אפסי ארץ ויתן עז למלכו ויגרם קרן משיחו.

ויהי איש אחד מן הרמתים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן תחו בן צוף אפרתי. ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים. ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבח ליי צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים ליי. ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות. ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את חנה אהב ויי סגר רחמה. וכעסמה צרתה גם כעס בעבור הרעמה כי סגר יי בעד רחמה. ובן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית יי בן תכעסנה ותבכה ולא תאכל. ויאמר לה אלקנה אישה חנה למח תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך הלוא אנכי טוב לך מעשרה בנים. ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי כהן ישב על הכסא על מזוזת חיכל יי. והיא מרת נפש ותתפלל על יי ובכה תבכה. ותדר נדר ותאמר יי צבאות אם ראה תראה בעני אמתך וזכרתני ולא תשכח את אמתך ונתתה לאמתך ורע אנשים ונתתיו ליי כל ימי חייו ומורה לא יעלה על ראשו. ויהי כי הרבתה להתפלל לפני יי ועלי שמר את פיה. וחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה. ויאמר אליה עלי עד מתי תשתכרין חסירי את ייגד מעליך. ותען חנה ותאמר לא אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את נפשי לפני יי. אל תתן את אמתך לפני בת בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד חנה. ויען עלי ויאמר לבי לשלום ואלהי ישראל יתן את שלתך אשר שאלת מעמו. ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך האשה לדרךך ותאכל ופניה לא היו לה עוד. וישכמו

לאחר תפילת חנה נוהגים להוסיף:

ריבונו של עולם, כשם ששמעת לחנה בתפילתה, כן תשמע ותענה לתפילתי.

לאחר תפילת שחרית מוסיפין:

אתוהי כמה רבבין, ותמהוהי כמה תקיפין, מלכותה מלכות עלם, ושלטנה עם דר ודר. ואנחנו עמך וצאן מרעותך, נודה לך לעולם לדר ודר נספר תהלתך. ערב ובקר וצהרים אשיחה ואהמה וישמע קולי. בן יחד כוכבי בקר ונריע כל בני אלהים. לא אירא מרבבות עם אשר סביב שתי עלי. ואני בן אצפה אוהילה לאלהי וישעו ושמעני אלהי. (פסוק זה אין אומרים בשבת: אל תשמחי איבתי לו, כי נפלת קמתי, כי אשב בחשך וי אור לי, כי לך וי הוולתני אתה תענה אדני אלהי.) רגלי עמדה במישור במקלהים אברך יי.